

pacijo Besarabije.
Sprva je bilo rečeno, da bo kupacija le začasna, sedaj je dovolila Francija Romunski, da lahko to ozemlje zavedno zasede.

"GLAS NARODA"

SLOVENSKE DAILY

Owned and Published by

Slovene Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers:
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Če se leto vije za Ameriko	Za New York za leto 1924	75.0
In Canada	Za pol leta	35.0
Če se leto vije za Evropo	Za leto 1924	75.0
Če se leto vije za Evropo	Za pol leta	35.0

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznično. Vse leto podpira in ohranja se ne prebujajo. Denar naj se blagoviti po-
kupi za Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam
ruči prejšnje bilvališče naznaniti, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA"

22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 2878

NEW YORK CITY

PRINC D'ANNUNZIO

Značilno za italijansko dušo je dejstvo, da je po mi-
losti Mussolinija in njegovih rokovnjaških pristašev vlada-
joči italijanski kralj Viktor Emanuel imenoval po vsem
svetu prošlega pustolova, Emana in babjeka, Gabri-
jela d'Annunzia, italijanskim princem.

Karijera tega najnovejšega italijanskega princea je
dobro znana. Prišel je v zorni mladosti kot prenapet li-
terat, ki se je posluževal povsem novega načina pisanja.
Bil je realist ter je skušal v besedah izraziti očarljivost
a težko jih je prevajati v druge jezike, ker se pri tem iz-
gubi ves čar prvotnih pesnitev. S tem pa je tudi izrečena
smrtna obsodba njegovih del, kajti umotvor v literaturi,
katerega ni mogoče prevesti v druge jezike in ki pomenja
le igranje z besedami, ne da bi vseboval kako idejo ali
predstavljal kako smer, ne more biti dosti vreden ter je
sličen evetki brez duha, ki hitro ovene.

D'Annunzio pa ni bil znan le kot pesnik in romano-
pisec, temveč tudi kot velik oboževalec ženskega spola
in sicer ne le v platonskem smislu. Njegove ljubimске
afere z različnimi igralkami, predvsem z Duso, katere je
oblatil v enem svojih romanov, so postale predmet splošne-
ga obsojanja, ne le v Italiji sami, med treznomislečimi,
temveč tudi drugod.

Svetovna vojna pa mu je nudila nadaljno priliko, da
spravi svojo neznatno osebnost v ospredje. Boril se je
kot prostovoljec na kopnem, kot mornar na Jadranu, kot
član italijanske mornarice, ki je igrala tako klavno uro-
lo in konečno kot načelnik "legionarjev", ki so kot ka-
raibski morskari roparji po sklenitvi miru napadli Reko
ter jo zasedli v imenu edinozveličavne Italije.

Vsem čitateljem našega lista je znano, kako se je ob-
našal D'Annunzio na Reki, kako je poševal ter tiraniziral
okolice in kako je skušal izzvati nadaljni evropski kon-
flikt s svojim blaznim podjetji.

Trežno evropsko javno mnenje je splošno obsojalo
nastop tega pustolova, a nikdo ni mogel ničesar opraviti
proti njemu, ker ga je na skrivnem podpirala italijanska
vlada, čeprav je bila častno obrezana, da bo rešila reško
vprašanje, trežno in brez umešavanja blaznih italijan-
skih nacionalistov.

Sedaj pa je bil dosežen višek nesramnosti, ko je bil
podeljen naslov italijanskega princea človeku, ki bi skoro
zanetil drugi evropski požar, kateri bi gotovo izbruhnil,
če bi imela Italija dovolj denarja, da vojuje nadaljno vojno,
in ki predstavlja nekaj povsem drugega kot uzor moža in
domoljuba.

Iz Jugoslavije.

Beg umobolnega.

Neki kočijaž je v Sarajevu po-
no v noč peljal dvoje zdravnikov
v deželno bolnico, ki je precej od-
daljena od središča mesta. Ko se
je kočijaž s praznim vozom vra-
čal v mesto, si ni izbral za svojo
pot glavne ceste, ampak je vozil
po bližnji, čez polje. Pot je pa
vedla mimo starega turškega ko-
pališča. Ko je kočijaž že prevozil
pokopališče, je kar nenkrat za
svojim vozom slišal tajnstven
šum in še bolj tajnstveno stoka-
nje. Kočijaž je postal strah. Ni
se upal pogledat nazaj, od kje
pravzaprav prihaja stopanje, am-
pak je zapeljal konja in v divjem
diru vozil v mesto. Vendar, naj je
še tako podil voz, je še vedno si-
šal za seboj tajnstveno stoka-
nje. Kočijaž je bil v divjem
šoku, ko je prišel v mesto, je pri-
šel počasnije voziti in dobil po-
gum, da se je ozrl nazaj, kdo ga
pravzaprav spremlja s stokanjem.
Ustavil je voz: krog voza se je
zbrala precejšnja množica ljudi
in videlo se je s črno brado zara-
ženežnega moža, ki se je z največjo
kravečnostjo držal voza, bil pred
se in hropel. Moža so odpeljali na
policijo, kjer so dognali, da je
identičen s 40letnim Djordjem Mo-
ševićem, ki je pred nedavnim časom
ušel iz blaznice. Blaznež se je
očividno skrival na turškem po-
kopališču in pričel teči za vozom,
ko je ta ponoči privozil mimo.

Tudi zbirka.

V Beograd je prišel Miguel de
la Roca Nera iz Španije. V hotelu,
kjer se je nastanil, je nekega
dne prav posebno dolgo stikal o-
krog kovčkov, ki so jih imeli
shranjene hotelski gostje v pred-
sobi. Ravno ko je imel Španec nož
v roki in drezal v neki kovček, ga
ugleda detektiv. Španec je bil
aretiran in obdolžen poizkusa tat-
vine. Na policiji je pa Španec iz-
javil, da ni imel namena kra-
sti, ampak je le nameraval odločiti z
nekega kovčka hotelsko etiketo.
Španec ima namreč manj, da se
trga s potniških kovčkov etikete,
jih nalepi potem na svoj kovček,
da bi izgledalo, kako veliko da
potuje. Policija je pregledala kov-
ček Španca in našla nalepljenih
vse polno hotelskih etiket iz Ber-
lina, Pariza, Londona, Carigrada,
Madrida itd. Ker so bili potni listi
Španca v redu, je beogradska po-
licija originalnega Miguel de la
Roca Nera izpustila na prosto.

Aretiran je bil

v Subotici uradnik Ivan Radić,
dodeljen oddelku za izdajanje po-
tnih listov, ker je izdal raznim
sumljivim inozemcem potne liste.

Novice iz Slovenije.

Viom v Kranju.

V noči od 20. na 21. febr. so do-
slej še neznan storilec vleteli v
pisarno Ivana Rakoveca, vele-
trgovca z usajem v Kranju. Vlo-
mili so odprli Werrheimovo bla-
gajno, pobrali iz nje okoli 25.000
din gotovine, eno hranilno knji-
žico Kranjske hranilnice in eno
Kmetijske posojilnice ter več srebr-
nega denarja in ročno blagajno.
Tatovi so očividno jako dobro po-
znali domače razmere.

Neverjetno, a resnično.

Iz Kranja poročajo: Tukaj je
umrl dne 1. februarja za srčno
kapjo ruski begunec Vladimir An-
drijanov. Dne 20. febr. je njegova
vdova sklenila položiti moža v r-
kav svetinjo. Sin je v resnici od-
kopal grob, rekoč, da ima za to
dovoljenje, kar pa je popolnoma
izključeno. Ko so odprli rakev, se
je zdel ženi mož še živ, ker je imel
še rdeče ustnice. Hiti je takoj po
zdravniku, da pride gledat m-
rtica. Zdravnik je zadevo seveda
tako naznanil glavarstvu, ker pri
nas še ne evetne idijško fakirstvo
in mi tudi raje čakamo na tro-
bento sodnega dne.

Pomlad prihaja: prvi zvončki.

Dne 21. februarja je bil poslan
uredništvu ljubljanskega "Jutra"
šopek prvih letošnjih zvončkov,
katere sta natrgala Josip Čuček in
Milan Čebokli na Gorjulah.

Eksplodizija plina v Ljubljani.

Na dvorišču tvrde "Svetla" v
Hilferjevi ulici je čisti 20. febr.
popoldne delavec Blaž Ložak plo-
čevinast sod, v katerem se je pre-
je nahajal bencin. Ko je napravil
z ognjem poskus, ali se sod že do-
voljno očisti, so se nenadoma
užgali v sodu se še nahajajoči pli-
ni. Nastala je tako močna eksplo-
zija, da je vrzel značilni pritisk Lo-
žaka dva metra proč na zemljo in
da so na sedmih oknih v bližini
stoječega poslopja popokale šipe.
Ložaka so odpeljali v bolnico, kjer
pa so ugotovili, da ni imel padee
zanj občutnejših posledic.

Prečudna so pota ženske previd- nosti!

Živko T. z Gorenjskega, daleč
pod Karavankami, se je zadnjič
odločil, da gre po dolgih mesecih
zapet pogledat v Ljubljano. Ne-
kaj dni popreje pa je odposlal na
neko addresso v Ljubljano skriv-
nostno pismo, ki ga iz bogzna ka-
kih vzrokov ni pokazal svoji ženi.
Žena pa je tudi iz bogve kakih
vzrokov napisala kar tri pisanja
in jih ravno tako skrivoma oddala
kakor Živko svoje. Vlak je priso-
pibal na ljubljanski kolodvor. Ve-
sele se svoje prostosti, se je Živ-
ko kmalu preril skozi guče ter
raztegnil roki v širok objem. Pred
njim se je smehljalo blaženo po-
znanstvo nekdanjih dni. Takrat
pa — o ironija usode! — je Živko
padel namreč v objem svojim trem
tetam, katere so spravile na kolo-
dvor skrivnostna pisma njegove
žene. Nastala je burna zmešaja-
va in razočaranje je bilo še večje
je za Živkoto, kakor za njegovo ne-
pozabljeno Nino. Vse, kar še manj-
ka, bo zvedela po posredovanju
tet sedaj še njegova žena.

Ogenj v ljubljanski trgovini.

Dne 22. februarja zvečer je bil
na Marijinem trgu službojuči
stražnik opozorjen, da se valijo iz
trgovine s stekleniko Kleim v Wol-
fovi ulici oblaki dima. Dal je ta-
koj obvestiti gasilce in lastnika, ki
stanuje nekeje drugje. Ko so od-
prli vrata, je bruhnil dim z vso
silo na plan, ogenj pa so gasili
v par minutah pogasilci. Škoda ni
velika. Vzrok požara ni znan.

Upokojitev ravnatelja mariborske kaznilnice.

Ministrstvo pravde je upokojilo
vodjo mariborske moške kaznilni-
ce višjega ravnatelja Julija Fi-
scherja. Začasno vodstvo kaznil-
nice je izročil višji državni pravd-
nik Jeglič ravnatelju Serpiču. —
Upokojeni ravnatelj Fischer je
prevzel kaznilnico po prevratu 3.
decembra 1918 od Nemca Serdau-
na v skrajno težavnih razmerah.
Ravno dan popreje 2. dec. 1918 je
vodja državnega pravdnštva v
Graecu, znani nacionalist Am-
sohl, odslovil iz kaznilnice vse slo-
vanske paznike. Ravnatelj Fi-
scher, ki je bil pred vojno uslu-
ben v koperski kaznilnici, je torej
moral takoj ob nastopu odpuštni
Nemce, da je mogel poslati. Od-

šlo je 25 nemških paznikov, 1 u-
pravitelj, 1 nadzornik in 2 ravn-
telja. Fischer je kljub temu vzdr-
žal popolno disciplino in si tudi
sicer stekel mnogo zaslug za spo-
polnitev zavoda posebno v uprav-
no-gospodarskem oziru. Sedaj pa
je moral nenadoma brez navedbe
razloga v predčasni pokoj.

Mestni uljnak.

Mestna občina ljubljanska je
kupila od nadučitelja Frana Črna-
goja uljnak, ki se nahaja na šol-
skem vrtu na Karin. Kupna cena
je bila 4000 dinarjev.

Nov humoristični list.

Kakor se sliši, prčne izhajati v
Krškem novi humoristično-sati-
rični list "Metla". Urednik bi mu
bil Zlatko Planinc.

Nesreča z vojaško puško.

V Cerklji pri Logatcu so našli
otroci v nekem kežolcu stara vo-
jaško puško. Ne vedo, da je na-
basana, je štetni sin kočarice,
Sanko Knap, nameril z nož na 15-
letnega Vinka Repča in sprožil.
Krogla je zadela Repča v desno
ramo, mu prebila kost in ga težko
poškodovala. Prepeljali so ga v
ljubljansko bolnišnico.

Najden embrijo.

V Mostah je opazil neki fant v
strugi ljubljanske majhen zav-
tek, ki je plaval v vodi. Ko so po-
tegnili zavoj iz vode in ga odvili,
so našli v papirju zavite hlače, v
njih pa 4-5 mesecev star plod.

Gledališče-Glasba-Kino

"MOONLIGHT".

V Longacre Theatre predstavl-
ljajo opereto "Moonlight", v ka-
teri žanje slavna madžarska su-
breta Elsa Ersi velikanske uspe-
he. Dejanje je izredno zanimivo
zasnovano, kostumi so prelestni,
zbor koristk čudovit. Kdor hoče
preživeti lep in užitek poln ve-
čer, naj si ogleda "Moonlight".

"ARTISTS AND MODELS".

Že izza meseca avgusta lanskega
leta predstavljajo v Shubertov-
nem gledališču krasno umetniško
revijo "Artists and Models". Po
24. marenu se bodo vršile pred-
stave v Winter Garden. Prihodnje
predstave bodo obogatene z no-
vimi atrakcijami. Poleg drugih
bo nastopala tudi slavna kolora-
turna pevka grafica Sofija Novo-
silcev-Garrett, nekdanja članica
carske opere v Petrogradu.

"STEPPING STONES".

V Globe gledališču predstavlja-
jo že dvajseti teden "Stepping
Stones". Najbolj se odlikujeta
Fred Stone in njegova krasna
hčerka Doroteja. Nadalje nasto-
pa na odru, pleše, poje in igra
nad osemdeset oseb. V dolgolet-
ni karieri je uloga, ki jo igra
Fred Stone, njemu najbolj pri-
merna. Cene so zmerne.

PROPADANJE PEVSKE UMET- NOSTI.

Bohumila Rosenkrancova poro-
ča v praških listih o današnji
"Seali" v Milanu in trdi, da je
nekdanja italijanska umetnost
"bel canta" malone propadla. Ita-
lijani pozabljajo na svojo staro
solo in največ se čuje po italijan-
skih gledaliških težki nemški na-
čin petja, ki je popolno nasprotje
"bel canta". Krasni glasovi in
materijalov je dosti, a ni sposobnih
učiteljev. V Milanu je okoli 3000
takozvanih maistrov, ki igrajo
krasno klavir, glasov pa sploh ne
razumejo. O potih do pravičnega
postavljanja glasu nimajo niti poj-
ma. To se le korepetitorji, ki ponav-
ljajo partije. Dijakom pa se mudi
do kruha. Tako je izginilo pred-
vno dolgoletno učenje, z njim
pevska umetnost v minulen stolet-
ju, danes pa propade. Največji
mojstri "bel canta" so bili ali so:
Patti, Tamagno, Caruso, Tetrizzi-
ni, Melba, Batistini, Destinova,
Toti Dalmonte... Kmalu jih bo
mogoče slišati le še iz gramofona.

Peter Zgaga

Cilj vsake ženske je močitev.
Ta cilj z lahkoto doseže. So pa
tudi take deklice, katerim manj-
ka le malenkost, in baš vsled po-
manjkanja te malenkosti ostane-
je večje do smrti.

Manjka jim fanta, ki bi imel
veselje do zakonskega stanu.

Mati je pripovedovala sinčku
pravljice. Sinček je poslušal in
poslušal ter nekoč vprašal:

— Mati, ali se vse pravljice
začne z besedami: Enkrat je
bil ...

Mati nekoliko pomisli ter od-
vrne:

— Ne, drago dete, vse se pa ne
začne tako. Dosti je tudi takih,
ki se začne z besedami: Draga
moja, overtime sem moral delati
in zato sem prišel tako kasno.

Tedaj se pa oglasi mož rekoč:
Ali pa tako: Dragi močitek, ve-
čerje nisem mogla skuhati, ker
je bila mesnica zaprta ...

Pred kratkim je sprejel angle-
ški kralj v avdienci angleške de-
lavske ministre.

Delavski ministri so se oblekli
v kratke hlače, svile nogavice
in obuli opentljane lakaste šolne.

Njihovi fraki so bili brezhib-
ni, oprsniki globoko izrezani,
srajce poštrkane in popeglane in
visoke ovratnike, da so komaj
zamogli ponižno sklanjati glavo.

To je bila maskarada za počit.
Kljub temu pa maskarada ni
bila popolna.

Ob sprejemu bi moral nositi
kralj overalls, v levici pelico, v
desnici pa kramp.

In ob slovesu bi moral vsakemu
"delavskemu" ministru ponuditi
čik tobaka.

Če ga že lomijo, naj ga že vsaj
v redu lomijo.

Naj ga lomijo po "foršrift"
bi rekel kak slovenski kaprol.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Jugoslavonaka

Ustanovljena 1. 1898

Katni. Jednosta

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Prezident: RUDOLF PERDAN, 923 E. 138 St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH FISHER, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Box 551, Ely, Minn.
Blagajnik neplačanih amrtin: JOHN MOVERN, 418 — 10th Ave. East,
Duluth, Minn.

Vrhovni sodniki:

Dr. JOE V. GRAHEK, 288 American State Bank Bldg., 605 Grant St. SE
Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbori:

ANTON EBASNIK, Room 304 Bakewell Bldg., 207 Diamond and Street
Streets, Pittsburgh, Pa.
MOHAR MLADIC, 1334 W. 13 Street, Chicago, Ill.
FRANK SKRABEC, 4223 Washington Street, Denver, Oreg.

Poradni odbor:

LEONARD SLABODNIK, Box 488, Ely, Minn.
GREGOR J. FORENTA, 510 Stevenson Bldg., Puyallup, Wash.
FRANK MORICH, 5217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Zdravstveni odbori:

VALENTIN PIRC, 786 London Rd., N. E., Cleveland, O.
PAULINE PRMENC, 283 Park St., Milwaukee, Wis.
JOSEF STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CELARC, 512 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotno uradno glasilo: "Glas Naroda".

Vse stvari tikače se uradnih zadev kakor tudi denarne polijate
naj se podajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošlje na pre-
sednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišni-
sprave naj se pošlje na vrhovnega sodnika.

Jugoslavonaka Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslavonom ob
obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgani tajnika
bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite
na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi s 3 člani ali članicami.

Orientalški humor.

Nekoč je šel Nasradin-hodža s
samim sultanom na lov, vsi so vze-
li sokole s seboj, le Nasradin-ho-
dža je imel kavka. Kavka se zaloti
na vola. Nasradin-hodža ga hitro
zveže za nogo in ga pelje s seboj.

Trdec, da je vol njegov, ker ga je
udovila njegova kavka. Posestnik
pa noče dati svojega vola, ako-
ravno mu je rekel sam sultan, naj
ga pusti. Odpravi se k sodniku in
toži Nasradina-hodžo. Ko Nasra-
din-hodža to izve, teče hitro k so-
dniku in mu objavi darilo, če mu
pusti vola. Sodnik mu to obju-
bi, in ko prideta obe stranki pre-
denj, razsodi, da je ujeta kavka
Nasradina-hodže vola in radi tega
gre plen njemu, posestniku pa od-
pravi praznih rok.

Drugo jutro vzame Nasradin-
hodža lonce, ga napolni skoraj do
vrha z vojaškimi blatom, ga po-
krije z listjem, položi na vrh le
malo masla in pošlje vse skup
sodniku v dar.

Sodnik pride zvečer domov in
ker se mu je zalotelo po maslu,
reče ženi, naj mu prinese oni lo-
nec. Žena prinese lonce, sodnik
zagradi iz sredine, da pokuša ma-
so. A takoj pljune žlico iz ust in
zakriči:

"Vrag ga vzemi!" in pogleda,
kaj je v loncu.

Neznanokam je odšla

dne 22. februarja zjutraj 16letna
Kristina Pirčeva iz Straže na De-
lenjskem, stanujoča na Kavčevi
cesti št. 94 v Ljubljani. V stano-
vanju je zapustila pismo, v kate-
rem sporoča, da namerava storiti
konec svojnemu življenju. Vzrok
naj bi bila nesrečna ljubezen.

Nakazila v ameriških dolarjih za Jugoslavijo, Italijo in Avstrijo.

V vseh treh državah lahko izplačamo dolarje poljubnim
osebam proti naslednji pristojbini: za zneske od \$5. do \$25.
po 75 centov za nakazilo; od \$25. naprej po 3 cente od vsa-
kega dolarja. Znesek za pristojbino nam je poslati ob-
enim z onim, ki naj se izplača. Nakazil za zneske pod \$5.
ne moremo prevzeti.

Ponarejevalci v Pacifiku.

Charles Quinel.

Po banketu milijarderjev se je odločil mladi reporter Frank Nelson, ki je zelo podvzet in delaven, da intervju "kralja zaponk" znamenitega Wm. Georgea Bartletta.

— Ali vas smem vprašati gospod Bartlett, odkod izvira vaše neizmerno premoženje?

— Gotovo. Ko sem bil star dvajset let, sem začel s tiskanjem porajenih bankoveev.

Ker se je pogovor obrnil na zanimivo stran, ga je častivredna družba začela poslušati z velikim zanimanjem.

— Neko krasno pomladno jutro sem se vozil v svojem čolniku po malem zalivu Santa-Cruz, kar je bil moj najljubši sport. Premisljeval sem, kako bi dobil sredstva, da vendar že nekrat pridem do nečesa v življenju. Vozil sem mi-mo lepe jadrnice, ki je ležala zasidrana in se lahko gugala na mirnem morju. Naenkrat me je poklical možak z jadrnice in me prosil, naj mu dam nekaj užgalice.

— Privezal sem svoj čoln ob jadrnico Old Quacker, tako se je namreč imenovala ladja, na kateri jim je zmanjkalo užgalice, in stopil sem na krov. Obdala me je deseterica gentlemanov, ki so mi vsi zdeli silno olikani.

— Mladi veslač, mi je dejal kapetan Bil Curtis, ko se mi je predstavljal po vseh pravilih, pomožnega delavca rabin za svojo industrijo; za izdelovanje bankoveev Angleške banke, in izbral sem si vas, ne da bi vas poznal. Sicer se nam pa mudi, veter že piha, vaš čoln sme že priti pod krov in glejte, Sierra Nevada že izginja v daljavi. Plovemo proti Honolulu, rajni Havajskih otokov.

— V tej pustolovščini, v družbi teh gospodov, ki so jim gledali ročaji browningov iz usnjatih pasov, sem se skušal navaditi na rovpokle in sem čim nabolje pomagal pri tiskanju lepih podob, ki so jih ti mojstri ponarejevalci po mojem mnenju bolje delali kot se bile izvirne.

— Neko noč smo med Numeo in Markijskimi otoki vrgli vse tiskarske potrebščine v šumeče valove, samo v kapitanovo blagajno je ostal precejšen kup bankoveev po 100 angleških funtov, ki so kot bratje bili podobni onim Angleške banke. Krizarjenje se je blizilo koncu. Bil Curtis je zaporedoma pušal na suho svoje ljudi v Sydneyu, Hong-Kongu, Colombu, Singapuru in Saigonu. Vsak je nesel seboj 300 bankoveev, da jih na lastno nevarnost zamenja za zlate novce. Tudi mene je poklical v svojo sobo in se izrazil v sledečih častitih besedah:

— Dragi gospod, pred San Franciscem smo. Vsako delo zasluži svoje plačilo, tu imate 100 bankoveev po 100 funtov, najboljšo kakovosti. Ne bojte se ničesar. Vzemite! ... In vzel je kup pravih bankoveev, ki so služili za izdelovanje ponarejenih. ... Sodiite in primerjajte.

— V resnici ni bilo nobene razlike. Četiri ure pozneje sem že bil na svojem malem čolnu in še isti večer sem bil aretiran, ko sem se vozil v pristanišče. Vzeli so mi moje bankovee in vrgli v ječo.

— Toda povedati vam moram še, da se je že naslednje jutro vsa zadeva uredila v veliko presenečenje ameriške policije.

— Tega pa ne razumen! je dejal mladi reporter Frank Nelson več začuden.

— Stvar je bila sledeča, je končal milijarder William George Bartlett, bankovee Billa Curtisa so bili tako dobro ponarejeni, da se je sam zmotil, ko mi je odšel moj zaslužek in mi plačal v pravih bankoveih Angleške banke. ... Z njimi sem si pridobil svoje premoženje.

— In ponarejevalci v Pacifiku? je vprašal znanec "kralja zaponk". — Eden njih ljudi jih je izdal in sedaj menda plesnijo v vseh ječah sveta. Kar se pa tiče njih kapezov, Billa Curtisa, sem čital v listih, da so ga prošli teden onesili med Vancouverjem in Vi-

torio in to je res škoda, kajti bil je silno simpatičen možak.

— Sedaj pa gospodje, ali se vam ne zdi, da je tu zelo vroče. Dovolite, da vam dam pripraviti se barmanu lahke cocktail, "three third", kaj milega: tretjino koktaka, tretjino pelinkovec in tretjino snig vna.

(Prevel P. V. P.)

S poprom in klavivom.

Praska porota je te dni obravnavala slučaj, ki je sam na sebi prava zagotetka: ženska, ki je priznala enega najtežjih zločinov, ne more pojasniti najvažnejšega, namreč motiv, ki jo je privedel k temu groznemu činu. Vdova Marija Kindlova, stara 49 let, je 13. julija l. l. umorila 75-letno Barbaro Stastno s klavivom, ki ga je prinesla seboj. Na večer pred kritičnim dnevom jo je prosil sin Staslav, naj mu vrne 200 čehoslovških kron, ki jih ji je posodil iz društvenega denarja, pa jih mora sedaj vrniti v blagajno. Kindlova ni imela denarja, in v noči brez spanja ji je prišlo na misel, da si ga pridobi samo na nepošten način. Sama ne ve, kako se ji je porodila ta misel. Saj bi si mogla izposoditi denar od hčere. Težko je čakala dneva, morala je ven. Klavivo je vzela seboj, da bi morda koga napadla. Stastno je poznala samo na videz. Hodila je po ulicah, prišla v odprto stanovanje Stastne, se ji od zadaj približala, ji natresla popra v oči in jo večkrat udarila s klavivom po glavi. Odprla je omaro, zaslišala šum in zbežala na cesto. Kmalu je bila aretirana in vse priznala. Njen zgovornik dr. Čerovsky je v svojem govoru kot olajševalno okolnost navajal neko posebno psihično razpoloženje svoje klijentke, nahajajoče se v kritičnih ženskih letih, ki jo žene k nečemu, česar se sama ne zaveda. Porotniki pa niso verjeli njegovemu zagovoru, temveč so potrdili njeno krivdo. Bila je zato obsojena na smrt na vesaljih.

Anekdotična o Dumasu.

Neki nesramnež je zmerjal očeta Dumasja z "zamorem". Piše "Treh mušketirjev" pa mu je zabrusil: "Da, gospod, moj oče je bil mulat, polutan, moj ded je bil zamorec, moj praded pa opica. Moj rod se neha tam, kjer se vaš princenja". — Dumas, silen korenjak, je nekoč nesel dva kovača v roki. Postržek čel se je zastoj ponudil na uslugo, mu je zasikal: "Črneč!" Ne bodi nemaren, postavi krepki pisatelj svojo prtljago na tla, popade nevljudnega nosača za hlače, kjer se viličijo, in drži z eno roko prestrašenega možana nad Seino. Poslej je imel mir.

Ko so v Comedie Française nekoč vprizorili neko trodejanko Emila Augiera, je Aleksander Dumas mlajši, sedeč poleg avtorja, pokazal spečega gledalca, rekoč:

"Le poglejte, kako učinkuje vaše delo".

Čez nekaj dni so v istem gledališču igrali dramo Dumasovega sina, Emila Augier se je pazno razgledoval ter uzel končno v prvih vrstah gledalca, ki je dremal. Hitro je o tem obvestil Dumasja, češ:

"Zdaj vidite, dragi prijatelj, kak učinek ima vaš umotvor".

Aleksander Dumas je pogledal in odvrnil:

"O, seveda, ga že poznam: to je oni gospod, ki je ondan spal pri vaši predstavi; vidite, še zdaj se ni zbudil".

Požar na Dravskem polju.

V Prepoljah v župniji Št. Janž je popolnoma pogorelo gospodarsko posolstvo in hiša posestnika Andreja Kirbiša. Kako je nastal požar, ni znano. Škoda je velika, zavarovalnica pa le neznatna.

Smrt luksemburške vladarice.

Iz Berlina poročajo: — Smrt Marije Adelajde, prejšnje luksemburške velike kneginje znači nadaljno tragično posledico vojne, ki je tako brezobzirno pometla z evropskimi suvereni. Ker je bila najmlajša in najlepša evropska vladarica, ki se ni mogla braniti, bi človek domneval, a ji bo določena manj kruta usoda kot pa umreti v osamljenosti predno je dosegla starost 29 let.

Vlado je nastopila februarja meseca 1912 v starosti osemnajstih let in njeni podaniki so jo primerjali s kraljično iz pravljice. Treba pa je le desetih let za dokaz, da je bila to velika zmota, kajti nesrečna Marija Adelajda ni imela nobene dobre matere, ki bi čuvala nad njo.

V svojem govoru s prestola majhne kneževine, ki obsega le 99 kvadratnih milj ter vsebuje 250.000 prebivalcev, je obljubila, da bo vladala za svoj narod in z njegovo pomočjo in da je pripravljena umreti za čast dežele, če bi se pojavila potreba. Svoje obljube pa je podpirala z armado, obstoječo iz šestih generalov ter 219 mož.

Ta prilika se je le prekmalu pojavila. Preje kot dve leti pozneje so stale nemške armade na mejo dežele ter zahtevale prehod preko luksemburškega ozemlja. Močnejše se je mala vojvodinja spomnila obljub, katere je bila dala v svojem prestolnem govoru. Na vsak način pa je sedla v avtomobil z eno samo spremljevalko ter se odpeljala na Adolph-most, preko katerega so morali priti Nemci. Na tem mostu, oborožena le z lepoto in solzami, je dala postaviti avtomobil preko mostu, da ustavi val nemškega vojaštva.

Nemški general se je približal tej slabotni barikadi ter nekaj časa poslušal ogorčene proteste male vladarice. Nato pa je rekel s smehljajem: "Vaša visokost stori boljše, če gre domov in igra piano. Jaz imam povelja. Ničesar ni močnejše od razpravljanja."

Prisiljena je bila odnehati, njen duh je ostal izžalovan. Pozneje so jo obdolžili, da je pronemška. Njeni prijatelji so rekli, da je le sklenila sporazum s svojimi premaganci v interesu svojih podanikov, kajti dežela je postala glavna nemška orožarna. Razpoloženje pretežne večine prebivalstva pa je bilo za Francijo in dogovor z Nemei jo je napravil neprijateljeno pri številnih.

Se vedno je bila vladarica, ko so Nemei po premirju zapustili majhno deželo in ko je prikorakala skozi Tretjo ameriška armada, je stala z generalom Pershingom na balkonu svoje palače ter pozdravila Amerikance. Vse je kazalo, da se ji obetajo boljši časi, a mesto tega se je završila nektrava revolucija in v teku par ure je postal Luksemburg republika.

Konservativnim elementom se je posrečilo rešiti položaj, ko so pregovorili vladarico, da se je odpovedala prestolu na korist mlajše sestre Šarlote, ki je še vedno zelo priljubljena. Marija Adelajda se je umaknila na svoj grad Hohenburg na Bavarskem, kjer je sedaj umrla. Vse govoriče, da je zaročena z različnimi nemškimi principi, predvsem bavarskim, so se izkazale kot neutemeljene. Leta 1920 se je glasilo, da je vstopila v samostan, a ta samostan je bil njen lastni grad, v katerem je živel in umrla osamljena.

Marija Adelajda je bila prva vladajoča velika vojvodinja v zgodovini. Bila je najstarejša šestih hčera zamrlega vojvode Viljema. Njeno nasledstvo je bilo omogočeno vsled družinskega statusa, ki je dovoljeval nasledstvo v ženski črti.

Himen.

Dne 20. februarja se je poročil v Kranju dr. Stanko Pušenjak, okrožni zdravnik v Cerknici, z gđ. Hečo Crobathovo iz Kranja. Istega dne se je poročil Ivan Špendov, delovodja pri g. Zupanu v Kropi, z gđ. Cecilijo Gašperšič, poštno uradnico v Kropi.

Chesterfield
CIGARETE

Okus je odvisen od kakovosti tobaka.

Po našem poštenem prepričanju je tobak v Chesterfield cigaretah boljše kakovosti (in potemtakem tudi boljše okusa) kot v katerikoli drugi cigareti po tej ceni.

Liggett & Myers Tobacco Co.
Chesterfield
CIGARETE

Zadovoljite se.

"Mar ne vem, da je najboljša cigareta kdaj napravljena!"

LIGGETT & MYERS TOBACCO CO.

Razne vesti.

Potniki nabili postanega na čelnika.

Na majhni rumunski postaji železniška nesreča. Postajenačelnik je dopustil odhod osebnega vlaka, čeravno je dobil signal, da vozi proti postaji brzovlak iz Temesvarja. Samo spretnosti obeh strojevodij se je zahvaliti, da ni prišlo do grozne nesreče, ki bi zahtevala, precej človeških žrtve. Številni potniki so bili radi nemarnosti postajenačelnika tako razkačeni, da so ga dejansko pretepli.

Počastitev žrtv madžarskega terorja.

Meseca januarja 1919, ko je na Madžarskem najhuje razsajal beli teror, sta bila v okolici Budimpešte ubita dva urednika delavskega lista "Nepsava". Truplim so privezali dva velika kamna in ju vrgli v Donavo. Po nekaj dneh je Donava obe žrtvi vrgla na suho, toda preiskavo so onemogočili beli teroristi. Od tedaj naprej posejajo madžarski delavci na dan 18. januarja grobova umrlih tovaršev. Letos je prišlo na pokopališče nad desetstose delavcev, kljub temu pa ni prišlo do incidentov, ker je policija strogo pazila na red.

Vojaška organizacija v Švici.

Švicarski zvezni svetnik Scheurer je te dni predaval o potrebi reorganizacije švicarske armade. Za sedaj ne grozi neutralni republiki sicer še nobena nevarnost, vendar pa se z ozirom na motno politično ozračje nad Evropo ne sme ostati s prekrizanimi rokami. Švicarska armada naj se izpopolni v mejah sedaj veljajočega zakona. Uvedejo naj se nove specialne čete, reorganizirajo sedanje vojaške enice, odpravi četrto četo, pri pehotnih bataljonih in postavi na njeno mesto mitraljezni oddelek. Tudi zrakovstvu naj se posveča večja pozornost. Njegovega predavanja so številni poslušalci sledili z velikim zanimanjem.

Ljubezen skladatelj Haydna.

Haydn se je prvič zaljubil v malo Dunajčanko ter je brez nadaljnega prošil za njeno roko njenega očeta, brivca Kellerja, ki pa je izjavil, da je deklica posvečena samskemu življenju. Haydn si je to zapomnil ter ubogal brivca, ki mu je svetoval, naj vzame za ženo njeno mlajšo sestro. In tako se je zgodilo, da je moral Haydn od 26. novembra 1760 naprej živeti z žensko, ki je bila posebej nevarna situacija. Fanatična in bigotna je vabila vsak dan na kosilo ali večerjo duhovnike in menihe, katerim je izročevala maše, psalme in druge molitve, ki jih je moral Haydn na njeno zahtevo komponirati za večjo slavo božjo. Otrok mu ni rodila, toda Haydnovi duševni otroci so bili reveži. Raztrgala in požgala je številne muzikalne spise. Haydn se je po 25 letih svojega sijajnega zakona zapustil v dražestno Neapolitanke Boselli, pevko in ženo violinista Bosellija. Zgodilo se je, da sta umrla tako njegova žena, kakor mož ljubljene Neapolitanke. Haydn in pevka bi se sedaj lahko poročila, toda ona je bila stara 42, Haydn pa 62 let. Zato sta se odrekla zakonski zvezi. Haydn je nakazal pevki letno pokojnino 300 goldinarjev, ona pa mu je izročila, ljubko hčerko — kdove katerega očeta!

ZAPLENJENJE PARNIKA.

Najboljši plen, kar jih je kdaj padlo v roke agentov zakladniškega departamenta na temelju prohibicijske postave, je obstojal večeraj iz parnika "Orduna", Royal Mail Line, ki je vreden tri milijone dolarjev. Parnik je zasražen, dokler ne bodo sodišča ročila zadeve. Že v terek so aretirali sedem članov posadke tega parnika pod okotbo, da vtihotaplajo žganje in omamljiva sredstva in v sredo se je vršila preiskava parnika. Afera bo najbrž povzročila diplomatsko akcijo. Če bo hotel parnik v soboto odpluti, bo morala staviti parobrodna črta kaviro v dvojnem znesku vrednosti parnika.

Pobegnil je

od svojih starišev 15letni učenec Nikola Gamere iz Sv. Petra ceste št. 51 v Ljubljani. Kam je pobegnil, ni znano.

Pretep na ulici v Ptuj.

Zvečer 20. februarja, seveda že precej v poznih urah, so se prebujali prebivalci, stanujoči v Vseh svetnikov ulici, od neznanega kričanja, ki je nastal na ulici. Neza precej vinjena "boljša" družba se je vračala iz gostiln domov, se začela prepirati ter pretepali med seboj. Koncu temu pretepu je napravila policija, katera je bila takoj na licu mesta, ter vse pretepaške gospode odvedla na policijsko stražnico.

Prav vsakdo—

kdor kaj išče; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

mali oglasi
v "Glas Naroda".

VAŽNO!

JOSIP ČERNE naj se takoj zgleda pri Dr. Johnu Boer v Hopkins Hospitalu v Baltimore, Md. Rosalia Černe, Steyer, Md.

Če se ANTONIJA PETKOVSEK, rojena na Unet pri Rakeku, mlada je odšla z bratom v republiko Brazilijo v Južni Ameriki, potem se je tam poročila z nekim, katerega ime je nam neznano. Njen brat je prišel od tam pred več leti v Združeno državo in je tukaj umrl; imel pa je nekaj zavarovalnice, katero je sestri zapustil. Kateri bi kaj vedel o njej, naj blagovoljno naznaniti na naslov: Lawrence Petkovsek, 965 Addison Road, Cleveland, Ohio.

(15-18-3)

Vsak pevec bi moral imeti novo izdajo

"PESMARICA GLAZBENE MATICE"

Za štiri moške glasove Uredil Matej Hubad

Knjiga ima 296 strani, ter vsebuje 108 najboljnih in najnovejših pesmi s notami.

Cena s poštnino \$3.00.

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Velika noč —

velik praznik krščanskega sveta se približuje.

Star in lep običaj našega izseljenega naroda je, da se o priliki tega praznika spominja svojih v stari domovini z manjšim ali večjim denarnim darom.

Mi se potrudimo, da pridejo denarne pošiljave, namenjene za Velikonočna darila, pravočasno v roke dotičnikov.

VELIKONOČNE DENARNE POŠILJATVE

bodo tedaj pri nas izvršene z znano brzino in točnostjo našega zavoda.

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

GLAVNO ZASTOPSTVO JADRANSKE BANKE

NESREČNA LJUBEZEN

E. N. — Za "Glas Naroda" poslovenil J. T.

(Nadaljevanje.)

Besede, da bo ear posredoval, so bile sicer smešne, toda Eglantina predrznost lahko povzroči, da bi ves Petrograd izvedel o pikantnostih in nepikantnostih njenega zakonskega življenja. Sveti Bog, kako bi se mu snejali njegovi bivši tovariši, kako bi hihitale ženske in kako dožrlo bi se zdelo tistim aristokratijam, ki so ga lovile v svoje mreže, pa ga niso mogle ujeti.

— Pojdi, — jaz ti ne branim — je rekel po kratkem pomisleku. — Zapovej, naj ti napolnijo kovčge in pojdi, kamor te je volja. Vežejo naju cerkvene vezi, teh ni mogoče presekat, kljub temu pa lahko hodiva vsak svojo pot. In čimbolj narazen bosta ti dve poti, temboljše za naju oba. Danijel te ne bo pogrešal.

Knežinja je presenečeno gledala svojega moža. Ni mislila in ni upala, da se to ta pogovor tako konča. Za očitovanje ni imela pravzaprav nobenega vzroka. Le želja po svetu jo je gnala že vsaj za kratek hip odto. Da bi se pa ločila zavedno od kneza, ji niti v glavo ni padlo.

Natančno je vedela, da se s svojim možem ne slaga, vedela je, da jo smatra knez povzročiteljem svoje nesreče, nikdar ji pa ni prišlo na um, da je njegova ljubezen napram nji popolnoma ugasnila.

Strašno užaljena in razburjena mu je pokazala hrbet ter odšla v svoje sobane, kjer je začela dajati rezka in osorna povelja za odpuščanje.

Jezila se pa ni dolgo. V nji se je pojavila njena prva natura, ki ji pa ni čisto nič očitala, če bi se s pomočjo svojega novega imena in nagradljivega bogastva pokazala svetu.

Saj mu je vendar radevolje in potrpežljivo žrtvovala najlepše dneve svoje mladosti. Saj mu je bila izra poroke vedno zvesta. Sedaj pa hoče imeti plačilo zato. Kajti nobena ni tako neumna, da bi vzela starega moža in ž njim vred odšla v samoto.

Še enkrat je šla v otrokovo sobo. Otok je ležal nepremično na svilenih blazinah. Njegov suhljat obraz je bil podoben obrazu stareka. Njegove velike črne oči so žalostno strmlele v mater. Roke ji pa ni podal, le zastokal je, ko ga je dvignila, hotel ga zadnjic poljubiti. Vsak dotikljaj je povzročal slabotnemu telesu neizrečene bolečine.

In tako je zapri Danijel kot mučenik oči ter ni videl svoje matere, za katero so se zaprla vrata.

Zavedno! Prve tedne mu je pošiljala kratka poročila ter ga vpraševala, kako je kaj otroku. Nato ni bilo tedne in tedne nobenega glasu. Slednje je despoletno pismo iz Verone, polno izrazov veselja in razposajenosti. Eglantina je pisala svojemu možu, da se je pred tremi dnevi v gledališču onesvestila pevka, ki je pela glavno ulogo. Eglantina je bila med poslušalci. Meni nič, tebi nič, je stopila na oder ter odšla nogo do kolena.

— "Stvar je bila smešna in zabavna" — je zatrjevala v pismu. — "Ti ne veš, kako so mi ploskali. Oh, če bi slišal! Po vsej Veroni me snatrajo za skrivnostno primadono. Sreča, da me sedaj še noben ne pozna".

Knez je nemudoma brzojavil v Verono ter odločno prepovedal svoji zakonski ženi nastopiti v gledališču. Zapretel ji je, da bo sodnijsko nastopil proti nji, če se enkrat stori kaj takega.

Minili so tedni, minili so meseci. Nekega dne pa dobi knez Sobolej pismo, in ko ga odpre, mu pade pred noge uradno pisanje. Pohere ter čita.

Bil je mrtvaški list knežinjne Eglantine Sobolej.

Poleg je bil pa košček papirja in papir popisano z znano pisavo njegove žene.

Pismo se je glasil:

Dragi Gregor!

Proti možnosti je vsak boj nemogoče. Kot dobro veš, sem odpotovala iz tvoje gradu s svojo družabnico Vera Čakarova. Ker si mi pa zapovedal, da ne smem nikdar več nastopiti kot pevka, mi ni kazalo drugega, kot da sva jaz in moja družabnica premenjati uloge. Od tistega časa naprej je bila ona knežinja ter je nosil moje ime, jaz sem bila pa njena družabnica in sem pod imenom Vera Čakarova nastopila na odru. Sleherni večer sem dosegala presenetljive uspehe. Nekeč si mi rekel, da te žene želja na dvor. Vsak človek ima pa svoje marote in navade. Mene, na primer, je gnalo nazaj v gledališče.

Vsled tega zavračam vse, kar imam, knežjo krono, denar, ugled, tebe in otroka ter se vračam v kraljstvo odra, s katerega sem odšla po tvoji volji. Pa če bom srečna ali nesrečna, vseseno mi je. Slučaj mi je pa prišel na pomoč. Moja uboga družabnica Vera Čakarova, ki se je pa v javnosti imenovala knežinja Eglantina Sobolej, je nenadoma umrla v Napolju. Jaz sem šla k oblastim po mrtvaški list, in napravili so mi ga na ime, pod katerim so jo vsi poznali. Prilagam ti mrtvaški list, s katerim lahko vsakomur dokazješ, da je knežinja Eglantina Sobolej mrtva. Ti si prost kot sem prosta tudi jaz. Jaz bom živela in umrla z imenom Vera Čakarova. Nikdar več se ne bova videla. Pozdravljen za vedno, Gregor! V mojem imenu poljubi mojega otroka. Za vse, kar si mi storil, sem ti hvaležna.

Vera Čakarova.

Knez se je moral z vso silo oprijeti stranice svoje postelje, da ni omahnil po tleh. List mu je padel iz rok. Zatem je sedel na posteljo, dvignil roke proti nebu ter se globoko oddahnil rekoč:

— O, zlata svoboda!

III.

Knez Sobolej je več kot desetkrat zaporedoma prečital pismo svoje žene. Usoda je res uganjala z njim čudovito igrlo. Kako bajna sreča mu je vrnila prostost! Nekaj časa se je upiral njegov ponos, da bi izkoristil to priliko. Končno se je pa knez zasmel ter priznal samemu sebi, da bi bil norec, če bi je ne izkoristil. Ali ni boljše zanj in za Eglantino, če ju loči grob, v katerem ni ničesar drugega zakopanega kot ime ženske in naslov knežinjne Sobolejeve?

Resnična Eglantina pa živi in je srečna, in tudi on lahko vse ono doživi, kar je bil tako nepremišljeno zažerčkal.

Mali košček papirja, na katerem je bila uradno potrjena smrt knežinjne Eglantine Sobolej, je vrnil dvema človeškima bitjema prvotni pravci ter ju spravil s poti, vodeče v propast.

(Dalje prihodnjik.)

Izpred sodišča.

Sodoma in Gomora.

Pred tremi leti, ko je bil delavec Jakob iz Hoč star komaj 21 let, se je seznanil v pujski belnici s 40letno Marijo, omoženo kočarico iz pujskega okraja. Od takrat je Jakob redno obiskoval svojo "belo lilijo". Marsikdo se bo čudil, kako je bilo to mogoče, ker je bila Mielka poročena in vendar je bilo! Njen mož Valentin je bil namreč vzor zakonskega moža. Kakršnega bi si želela marsikatera ljubica žena. Gledal je hladnokrvno novo srečo svoje boljše polovice, ni ji bil nevoščljiv in se je nasprotno še veselil z njo. Toda Jakob in Mielka sta bila navzaj, da tvori sveti zakon višek zemeljske sreče in zato se je spomladi l. 1923. vzbudila v obeh živa želja, da se poročita. Zakonski mož Valentin je v svoji brezmejni dobrotljivosti celó blagoslovil njuno zvezo, ki pa je bila po naši veji nepopustna. Že tretji dan po poroki pa je prišel v hišo zli duh. Mielka pravi, da v osebi tašče. Toda to so družinske stvari, ki ne smejo zanimati javnosti, pač pa so se začeli zanimati orožniki za ljubeznivosti, ki jih je izkazoval Jakob s sekro svoji ženi ter pri tej priliki tudi ugotovili, da Mielkin prvi mož Valentin še živi. Jakob in Mielka sta morala pred sodišče, kjer je Mielkin prvi mož Valentin temeljito izprašal svojo vest in razbrl tudi vse strašne tajnosti njene duše. Kot človek brez premoženja, slaboten in star, je bil napram ženi brez energije, ki se je vedno bolj pogrešala. Odkar pa mu je prinesla v hišo še nezakonskega otroka, je nastal pravi peklo. Žena je vabila vsako noč polno hišo hudobcev. Zato je poklical gospoda fajmoštra v Makole, ki je nad ženo bral, jo "pozehnal" in izgnal iz nje "hudice", narkar ji je nekoliko odleglo, čeprav ne čisto. Njeno stanje se je zboljšalo šele tedaj, ko je umrl oče nezakonskega otroka. "Ker pa sem jaz dobrega srca", je nadaljeval Valentin svojo izpoved pred mariborskim sodiščem, "in ker se mi je žena smilila, sem bil vesel, da je hotel Jakob oskrbeti moje ženo. Moja žena in Jakob sta se poročila v Mariboru. Pri poroki nisem bil zraven, ker me ni sta povabila na gostijo. Sedaj pa bi se moja žena rada ločila od Jakoba, ker jo je leta 1923 na Veliko soboto zvečer napadel s sekirjo. Biti hoče zopet moja in jaz sem zadovoljen, da živi zopet pri meni. Ker je reva in ni čisto "po formi". Zdravniki so potrdili, da Mielka res ni čisto "po formi". Jakobu pa so naložili sodniki za tridnevno uživanje nedovoljenih zakonskih sladkosti 3 mesece ječe s pribojčki, kakor: postji, tridni ležaki in temnicami. Jakob je izjavil, da sprejme kazen, če go-spodje sodniki popolnoma razveljavijo njegov zakon z Mielko, in ko so mu to obljubili, jo je tudi takoj nastopil. Gledal sem obraz navzočih številnih poslušalcev in zdelo se mi je, da sem bral v marsikaterem zavist, da se je Jakob tako poceni za vedno znebil svoje žene. Koliko jih zasluži šele pravi mož Valentin, da je vzel Mielko zopet pod svojo streho?

Z druge strani se poroča, da se zakonski mož Valentin imenuje Dvoršak, njegova žena Marija je rojena Fortuna in delavec Jakob, ki jo je poročil in bil za to obsojen, se imenuje Selimšek.

Družinski spori.

Delavec Ivan Dvoršak iz Rogoz pri Hočah je večkrat pijan. Kadar je v pijanem stanju prišel domov, je pretepal svojo ženo Elizabeto in svojega tasta Ivana Marina. Pretepi so bili tako silni, na je orožništvo napravilo ovadbo, na podlagi katere je bil Dvoršak dne 18. februarja pri okrožnem sodišču v Mariboru obsojen na 4 mesece težke ječe in mora plačati Ivanu Marinu 1450 Din za bolečine, ki mu jih je prizadejal pri tepežu. Ker je pa pri enem izmed družinskih pretepotov tudi Marin segel po sekiri ter udaril z njo Dvorška, se bo tudi Marin še posebej zagovarjal pred sodiščem.

Prehitro je vozil.

Veleposestnik Karel Egger iz Sv. Kungote se je dne 6. avgusta 1923 vozil z avtomobilom iz Maribora domov. Pri Sv. Kungoti je pa v bližini neke kovačnice povozil voznika Alojzija Grossa in mu pri-

zadejal lahke telesne poškodbe. Egger je bil za prehitro vožnjo obtožen in pri razpravi okrajnega sodišča v Mariboru dne 18. febr. obsojen na 14 dni strogega zapora z dvema tednoma ležščima in dvema postoma. Poleg tega mora Egger plačati 1200 Din sodniških stroškov in 5000 Din za bolečine Alojziju Grossu. Obsodba se je tako strogo izrekla zato, ker so priče potrdile, da Egger ni dal z avtomobila nobenega znaka in da je vozil z brzino 25 do 30 kilometrov. Eggerjev zagovornik je prijavil ničnostno pritožbo.

Razbrzdana nagajivost.

Troje mladenčki zadnjega nabornega letnika: Čvil Poljanar, po domače Stingehevi iz Binkelnja, Janez Dolinar, po domače Mujovčkov, in Franc Jugovic, kovaški učenec, oba iz Stare Loke, so se šli sprehajati proti Praprotnem. Spotoma so tuhtali, kako bi se na najdostopnejši način pozabavali, pa jim ni prišlo na misel. Kar jim usoda nakloni žrtve v osebi 73letne potovke Marije Jelovčan, ki se je s kosare jaje počasi in oprežno pomikala proti Loki. Tedaj se je trenutno posvetilo v glavi najbrutnejšega in nalet je bil storjen. Najprej se je najpogumnejši približal napol slepi starki ter jo skušal podreti na tla. Ko se mu to ni takoj posrečilo, je rno zbežal za bližnji grm, kamor oke starke ni seglo. Mladenčica pa je nražalo povsem nekaj drugega, kot bi si človek mislil, iz zasede so sedaj vsi trije naskočili nesrečno potovko, ki je samila roparski napad. Toda nič takega se ni zgodilo. Mladenčci so jo podrli na tla, jo dvignili krsto in — se zabavali po svoje. Ko so zadostili svojim, vselakaor originalnim željam, so ji odnesli še vsak po par jaje iz kosare, ki so jih pa naknadno vrnil. Skesani razuzdanci so se imeli za govarjati pred okrožnim sodiščem v Ljubljani, ki je poželjive fantazije obsodilo vsakega na tri tedne ječe ter povrnitev stroškov sodnega postopanja.

Kje je pravica?

"Samo naše fante zapirate, drugih pa ne vidite. Kaj me briga vaša obtožnica?" Tako je nadržila Reza Sprunkova, po domače Mla-karjeva, posestnikova hči iz Gozd, ko je prišel orožnik aretirati se njenega brata, ki se je tudi udeležil nekega velikega pretepa na vasi. Pomotala je ravno po hiši in jo je se posebno razburila, da mora prinesiti bratu obleko in čevlje. Pri obravnavi je dekle izjavila, da je bila tako razburjena, da se je kar tresla in da ne ve, kaj je govorila. Obsojena je bila radi neopredljivosti in to le z ozirom na njeno razburjenost samo na 10 dni zapora in 50 Din takse.

Sokolski dom v Kranju.

Poroča se: Družabno življenje v Kranju se je krepko razmahnilo v letošnjem predpustu. Stavba Sokolskega doma je napredovala v toliko, da se lahko prirejuje običajne zabave. Telovadnica z nad 300 kvadratnih metrov ploščine in stranski prostori v izmeri nad 250 kvadr. metrov lahko sprejmejo do poldrugi tisoč oseb. Sokol ima vse šanse, da se po preselitvi v nove prostore razmahne, razširi in poglobi svoje delovanje. Požrtvovalnost njegovih funkcionarjev nam je dokaz, da se bo to tudi izvršilo. Najstarejši Gorenjski Sokol je nastopil privikar v svojih novih prostorih v javnosti z običajno maskarado na pustno soboto 1. sušca.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR za leto 1924

V ZALOGI GA IMAMO ŠE SAMO PAR STO IZŠISQV.

Kdor ga še nima, naj ga takoj naroči, da ne bo prepozno.

Cena 40 centov. Za Jugoslavijo je ista cena.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
82 Cortlandt Street New York

"Burbonska princesinja."

Južno-ameriške eskapade note-rične "burbonske princesinje", ki je bila baje pred kratkim aretirana v Madridu, so vzbudile precej zanimanja v francoskih policijskih krogih, ker obstaja nagajivost, da se jo identificira z neko mednarodno špijanko, ki je izginila s površine tekom vojne. Soglasno s policijo je pričela ta princesinja svojo karijero pred nekako šestnajstimi leti v klubih Madrida in Bilbao.

Govorice o njenih doživljajih so naenkrat privabile ljubitelje divjega nočnega življenja iz vseh delov sveta. Ko pa so prišle presenetljive povesti o teh orgijah tudi na ulico madridske policije, je našla policija, da je "princesinja" precej čeden mlad možki, ki se je najprej za šalo oblekel v žensko obleko, a ostal nato preoblečen, ker je našel, da je to dobro sredstvo za razkošno življenje.

Celih dvanajst let so čuli o tej "princesinji" v različnih južno-ameriških mestih, a vsi sledovi so bili izgubljeni za dve leti tekom vojne. Nato se je čulo o par drznih sleparijah v Rio de Janeiro in leta 1920 se je "princesinja" zopet pojavila v nočnem življenju San Sebastianu, kjer je policija končno prišla sleparja v neki kleti, kjer se je nahajal kabaret. Oproščen vsled intervencije upljivih ljudi, se je napolni slepar v Montevideo, a ni se mogel ustavljati mikavostnim Madridu ter se vrnil. Par mesecev se je skrival v hišah svojih prijateljev, a nato je bil aretiran.

Po kratkem zaslišanju so ga sodniki izpustili, čeprav ga je zadrževala republika Uruguay v zvezi z nekim umorom. Sedaj uživa "princesinja" prostost kot gost nekega starega prijatelja v bližini glavnega mesta. Ta prijatelj pa je bil eden ravnatelj nemške špijonaže na zapadu. S tem je prišla francoska špijonažna služba na nov sled in sedaj se domneva, da je "burbonska princesinja" preseneti-ljiva španska lepotica, ki je obiskovala tekom zadnjih dveh let vojne gostilne in kavarne, v katerih so se zbirali ameriški častniki.

SMRTNA OSOBEA 73-LETNE STARKE.

Zakonska dvojica Blau v Eislebnu v Nemčiji je vzela na stanovanje in dosmrtno preskrbo septembra 1922 nekega 74-letnega brodolastnika. Ta pa je postavil zakoneca Blaua za svoja dediča. 73 letna gospa Blau pa ni mogla pričakati smrti svojega gosta in mu je dala januarja 1923 kakao, v kateremu je bil primešan strup za podgane. Starec je umrl in porotno sodišče v Halle je obsodilo 73-letno Blau-jevo na smrt.

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtnike, pri katerih kupujete ali naročate in ste s njih postrežbo zadovoljni, da oglašujete v listu "Glas Naroda". S tem boste ustregli vsem

Uprava "Glas Naroda"

Kretanje parnikov - Shipping News

22. marca: Cleveland, Cherbourg in Hamburg; Minnaskahda, Cherbourg in Hamburg.	6. aprila: Aquitania, Cherbourg; Chicago, Havre.
22. marca: Leviathan, Cherbourg; Olympic, Cherbourg; Rochambeau, Havre; Saxonia, Cherbourg; Zealand, Cherbourg.	9. aprila: Homeric, Cherbourg; Ausonia, Cherbourg; Pres. Roosevelt, Cherbourg; New Amsterdam, Rotterdam; Rochambeau, Havre.
22. marca: Bremen, Bremen.	23. aprila: Paris, Havre; Berengaria, Cherbourg.
27. marca: Duffo, Genoa.	26. aprila: Majestic, Cherbourg; Albania, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg.
29. marca: La Savoie, Havre; Pres. Harding, Cherbourg; Orca, Cherbourg; Hamburg; Andania, Cherbourg.	29. aprila: Republic, Cherbourg.
2. aprila: Berengaria, Cherbourg.	30. aprila: Mauretania, Cherbourg.
2. aprila: Berengaria, Cherbourg; Paris, Havre.	3. maja: Leviathan, Cherbourg; Olympic, Cherbourg; Pres. Wilson, Trst; La Savoie, Havre.
5. aprila: Majestic, Cherbourg; Tyrhenia, Cherbourg; George Washington, Cherbourg.	7. maja: Andania, Cherbourg.
9. aprila: America, Cherbourg.	10. maja: Homeric, Cherbourg; America, Cherbourg.
12. aprila: Leviathan, Cherbourg; Olympic, Cherbourg; Veendam, Cherbourg.	14. maja: Paris, Havre; Martha Washington, Trst; Berengaria, Cherbourg.

CUNARD ANCHOR

Ali nameravate dobiti svojce v Ameriko?

Sedaj je čas, da se pripravite za novo kvoto, ki se prične dne 1. julija 1924. Cunard Line družba pomaga vašim rojakom po vsaj jugoslovanski dobo potne liste, vizije in vse potrebne glave potovanja v Ameriko. Ti uradi poslužijo v posebnem dovoljenju jugoslovanske vlade. Vsi potniki se pošljejo naravnost na parnik v osebnem spremstvu družinskega uradnika in sicer brez posebnih stroškov. Omeniti, ki ima Cunardovo karto, ni treba čakati na prostor. Vsak teden odpluje večkrat Cunardov parnik iz Evrope. Cunardove karte so dobre za potovanje na najhitrejših svetovnih parnikih. Za pojasnila se obrnite na našega lokalnega agenta ali na naš urad.

CUNARD ANCHOR LINE
25 Broadway New York

New York, Plymouth, Havre, Paris	2. aprila
PARIS	2. aprila
New York, Havre, Paris	22. marca
ROCHAMBEAU	29. marca
LA SAVOIE	16. aprila
CHICAGO	16. aprila
New York, Vigo (Spain), Bordeaux	26. marca
ROUSILLON	26. marca
Plute za savodila lokalnih agentov ali na glavni urad: 19 STATE STREET, NEW YORK	

Šeem ANTONA KOŠIR, podoma-še Opaldarjev iz Travnika pri Laskem potoku. Pred tremi leti je prišel iz stare domovine, Mislina, da se nahaja v Clevelandu, Ohio zato prošim tamošnje rojake, da mi naznanijo njegov naslov, ali če sam čita ta oglas, naj se mi javi. — Anthony Mikalič, Box 7, Horrick, Ohio. (17-19-3)

ROLE za PIANO

SLOV. IN HRVATSKE
dolu edino pri:
NAVINEK-POTOKAR
331 Grece St., Conemaugh, Pa.
PIST-GPO CENIK

RAVNOKAR JE IZALA NAJVEČJA ARABSKA SANJSKA KNJIGA

Najnovejša ilustrovana izdaja. Vsebuje 308 strani. Cena s poštnino \$2.— SLOVENIC PUBLISHING CO. 82 Cortlandt St. New York City, N. Y.

Potrebna knjiga za pravilno priučenje angleškega jezika, z naveti kako postati ameriški državljan.

Slov.-Angleška Slovnica

Obsega sledečo:

Prvi del: GLASOSLOVJE.
Drugi del: OBLIKOSLOVJE.
Tretji del: VAJE.
Četrti del: POGOVORI IZ VSAKDANJEGA ŽIVLJENJA.
Peti del: SLOVEN.-ANGLEŠKI BESEDNJAK.
Šesti del: VPRAŠANJA IN ODGOVORI katere mora znati vsakdo pri nabavi državljanskega papirja.

Vse angleške besede so navedene, kako se pišejo in kako se pravilno angleško izgovore. Iz te knjige je mogoče vsakemu priučiti se angleščine brez učitelja.

Knjiga je trdo vezana, vsebuje 250 strani, \$1.50
cena s poštnino

Slovenic Publishing Company
82 Cortlandt Street : : New York, N. Y.

BAZPRODAJA! Imamo v zalogi par sto slovenskih COLUMBIA PLOŠČ po 50c.
Pišite hitro po cenik dokler zaloga ne pada.
IVAN PAJK, 24 Main Street, Conemaugh, Pa.